

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

هیوادوال کابلی
۲۷ مارچ ۲۰۱۰

بهار خون و آتش در سرزمین اشغالی ما به هموطنان در بند مبارک باد!

"تحفه های نوروزی" در شماره ۲۰ ماه مارچ پورتال ملی - مترقی "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" زیبا و موزون هستند. اولی آن تک درخت پرگل ولی تنهائی را نمایش می دهد که می تواند خیلی پرتعبیر و نمادی باشد. تصویر، تناقضات سرما و "گرما" و سایه و روشن را با خود دارد ولی باوجود سردی و کرختی برف وزمستان در پس منظر، انبوه درختان، متحد و صف بسته در کنار هم، سبزی و طروات خود را دارند. اما آن تک درخت، با پا فرا گذاشتن در میدان فراخ آزادی و قبول خطر بادهای تند و قامت شکن، تنها و یکه به میدان معرکه زندگی قدم گذاشته است تا برای درختان تنومند خسپیده در سایه جین و یأس، سرمشق شهامت و عصیان در برابر خشم و ناملاطمتی های طبیعت باشد... و خورشید هم سخاوتمندانه بروی اشعه افشاندن تا پاداش شهامت خود را در پرشگوفه شدن بیابد...

و با این استعاره از زیبایی های گویا در طبیعت ساکت و ساکن، آنچه را "شعر نو" گونه چهارده سال پیش در ماهنامه «آذرخش» به چاپ رسیده بود، با پوزش فراوان و قلبی از شعرای عزیز همکار پورتال باشکوه "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان"، با اندکی تعدیل، به مجموع هموطنان شجاع و مبارز، و به خصوص به راهبان صدیق راه شهید مجید کلکانی، در این سی امین سال شهادت آن بزرگمرد مبارزات ملی - انقلابی کشور به دست خائنین و وطن فروشان جانی باند مزدور روس، به عنوان «تحفه بهاری» پیشکش می نمایم تا باشد آغاز این سال دیگری از آتش و خون، پیامی از اندیشه بارور و تحرک دورانساز به همراه داشته باشد.

زنده باد آزادی! مرگ براسارت!

درخت انقلاب

تنومند درخت ما

دردشت های دور

ماههاست ، سالهاست

استوار برجاست

نه تندبادها ، نه سیلاب ها

نه رعد و صاعقه ،

هیچش زجه نبرد

با آنکه می بُرند شاخه هاش زود زود ،

پیوند ریشه هاست رمزبقای او

بیخش تبر نکند

جسمش اره نسود

هرچند موذیان

از کرم و از کنه^۱

چسپیده اند به او ،

تا خاکش کنند

بربادش دهند

باحمله های تند ،

تا هم سبک کنند او را ز بار و گل

لیک تک درخت ما

پیمان آتش است

شجر حقیقت است ،

از خون نسل ها

پر بار و پر نم است

تا فردای خون

تا صبح انقلاب ،

این تک درخت ما

همچنان برجاست!

^۱ منظور درگذشته تسلیم طلبان بوده است. در شرایط موجود ، تعبیر از کرم و کنه ، انقیاد طلبان بی آرم و لیبرال های رسوای باشد که بر عناصر پیشین اضافه می گردند.